

אספרה שמך לאחי

♦ כ"ב תשרי תשפ"ד ♦

ועדיין לא נחתם הגזר דין הקשה עד שנגלה עליו הקב"ה עם בית דינו הגדול, ואמר לו; גזירה היא מלפני שלא תעבור שנא' כי לא תעבור את הירדן. ודבר זה היה קל בעיניו של משה, כי חשב הרי בני ישראל חטאו חטאות גדולות כמה פעמים, וכיון שבקשתי עליהם רחמים מיד קבל ממני, כמו שאמר; הרף ממני ואשמידם, וכשהתפלל כתוב; וינחם ה' על הרעה. כשה' אמר; אכנו בדבר ואורישנו, וכשמשה התפלל כתוב; ויאמר ה' סלחתי וגו'. לכן חשב משה רבינו, אני שלא חטאתי מנעורי לא כל שכן כשאתפלל על עצמי שיקבל ממני. וכיון שראה הקב"ה שקל הדבר בעיניו של משה, ואינו עומד בתפלה, מיד נשבע בשמו הגדול שלא יכנס לארץ.

וזאת הברכה אשר בְּרַךְ מֹשֶׁה

אחר 'שמשה רבינו ידע שלא יכנס לארץ, וגם ידע את הסבה שבא לו כן בגלל בני ישראל, וכמו שאמר; גם בִּי הִתְאַנַּף ה' בְּגִלְלָתְכֶם לְאמֹר גַּם אֶתָּה לֹא תָבֹא שָׁם, בכל זאת לפני מותו משה רינו מברך אותם בסבר פנים יפות, ככתוב; טוב עֵין הוּא יְבָרֶךְ וְזֶה מֹשֶׁה רִבִּינו הַנִּקְרָא טוֹב.

איש האלקים

יש כלל 'כחוק ולא יעבור' שבכל מקום שיש בו שתי דרגות, חייב שיהיה ממוצע ביניהם, שיחבר בין שניהם, למשל בין דומם לצומח -

אלמוג שהוא הר הנמצא בתוך הים והוא דומם, וגם קצת צומח. בין צומח לחי - אדני השדה, והיא חיה הגדלה בשדה, וכמין חבל גדול יוצא מהארץ שגדילה בו. בין חי למדבר - הקוף. ובין העולם העליון לתחתון - משה רבנו הנקרא איש האלקים, וככתוב; אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין ה' וּבֵינֵיכֶם, הוא היה האמצעי בין הקב"ה לבינינו.

כיון שראה משה שנחתם עליו גזר דין, גזר על עצמו תענית, ועג עוגה קטנה ועמד בתוכה. ואמר איני זז מכאן עד שתבטל אותה גזירה. באותה שעה מה עשה משה לבש שק ונתעטף שק ונתפלש באפר ועמד בתפלה ובתחנונים לפני הקב"ה עד שנזדעזעו שמים וארץ וסדרי בראשית, ואמרו; שמא הגיע צביונו של הקב"ה לחדש את עולמו, יצתה בת קול ואמרה; עדיין לא הגיע צביונו של הקב"ה לחדש את עולמו אלא שהקב"ה אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש, לוקח בידו נפש משה הנקרא איש.

פטירת משה

עשר פעמים כתוב על משה ואלו הן. הן קרבו ימיך למות. ומות בהר. כי אנכי מת. כי ידעתי אחרי מותי. ואף כי אחרי מותי. לפני מותו. בן מאה ועשרים שנה במותו. וימת שם משה עבד ה'. ויהי אחרי מות משה. משה עבדי מת.

עשרה פעמים נגזר על משה שלא יכנס לארץ

למשה, אם לא אמיתך בעולם הזה, היאך אחיך לעולם הבא, ולא עוד אלא שאתה עושה תורת פלסטר, שכתוב בתורתך על ידך; ואין מידי מציל. אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע אם אין אתה מכניס אותי לארץ ישראל, הניח אותי כחיות השדה, שהן אוכלין עשבים ושותין מים, וחיין ורואין את העולם, כך תהא נפשי כאחת מהן, אמר לו; רב לך! אמר לפניו רבש"ע ואם לאו הניח אותי בעולם הזה, כעוף זה שהוא פורח בכל ארבע רוחות העולם, ומלקט מזונו בכל יום ולעת הערב חוזר לקנו, כך תהא נפשי כאחת מהן, אמר לו; רב לך. מהו רב לך? אמר לו; רב לך אשר דברת!

כיון שראה משה שאין בריה יכולה להצילו מדרך המות, באותה שעה אמר; הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא. מה עשה משה, נטל את המגילה וכתב עליה שם המפורש, וספר השיר עדיין לא מלא לכתוב עד שהגיע הרגע שבו ימות משה. באותה שעה אמר הקב"ה לגבריאל, גבריאל צא והבא נשמתו של משה, אמר לפניו; רבש"ע מי שהוא שקול כנגד ששים רבוא, איך אני יכול לראות במותו ומי שיש בו דברים אלו איך אני יכול לעשות לו קצף. ואחר כך אמר לו למיכאל צא והבא נשמתו של משה אמר לפניו; רבש"ע אני הייתי לו רב, והוא היה לי לתלמיד ולא יכול אני לראות במותו. ואחר כך אמר לס"מ הרשע, צא והבא נשמה של משה, מיד לבש כעס וחגר חרבו, ונתעטף אכזריות והלך לקראתו של משה, כיון שראה אותו שהוא יושב וכותב שם המפורש, וזוהר מראהו דומה לשמש והוא דומה למלאך ה' צ-באות, היה מתיירא ס"מ מן משה, אמר ודאי שאין המלאכים יכולין ליטול נשמתו של משה, וטרם שהראה ס"מ את עצמו למשה, היה משה יודע שבא ס"מ, וכיון שראה ס"מ את משה, אחזתו רעדה וחיל כילודה ולא מצא פתחון פה לדבר עם משה, עד שאמר משה לס"מ; אין שלום אמר ה' לרשעים, מה תעשה בכאן? אמר לו ליטול נשמתך באתי, אמר לו; מי שיגרך? אמר לו; מי שברא את כל הבריות, אמר לו; אין אתה נוטל נשמת! אמר לו; כל באי העולם נשמתן מסורין לידי, אמר לו; יש בי כח מכל באי העולם אמר לו; מה כחך?

אמר לו אני בן עמרם שיצאתי ממעי אמי מהול, ולא נצרכת לי למוהלני ובו ביום שנולדתי, מצאתי פתחון פה והלכתי ברגלי ודברתי עם אבי ואמי, ואפי' חלב לא ינקתי, וכשהייתי בן שלשה חדשים

ורקיע, שגבר קול התפלה כלפי מעלה ובקשו לעלות הרקיע מפני קול תפלתו של משה, שהיתה תפלתו דומה לחרב שהוא קורע וחותר ואינו מעכב, שהיתה תפלתו מעין שם המפורש שלמד מן (זג' רב וסופר של בני מרום) על אותה שעה נאמר; ואשמע אחרי קול רעש גדול.

בשעה שראו גלגלי מרכבה ושרפי להבה, שאמר הקב"ה לא תקבלו תפלתו של משה ולא נשא לו פנים, ולא נתן לו חיים ולא הכניסו לארץ, אמרו; ברוך כבוד ה' ממקומו, שאין לפניו משוא פנים לא לקטן ולא לגדול. והתפלל משה בזמן ההוא חמש מאות וחמשה עשר פעמים שנאמר; ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר, "ואתחנן" בגימטריא תקט"ו. באותה שעה אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע גלוי וידוע לפניך יגיעי וצערי שנצטערתי על ישראל, עד שיהיו מאמינים לשמך, כמה צער נצטערתי עליהם במצות, עד שקבעתי להן תורה ומצות, ואמרת בליבי, כמו שראיתי בצרתן כך אראה בטובתן, ועכשיו שהגיע טובתן של ישראל, אתה אומר לי לא תעבור את הירדן הזה, הרי כתבת בתורתך ביומו תתן שכרו, ובכן תשלם לי על עבודה של ארבעים שנה שעמלתי עד שיהיו עם קדוש ונאמן.

מלאך ס"מ הרשע, ראש כל השטנים הוא, בכל שעה היה מספר מיתתו של משה, ואומר; מתי יגיע הקץ או הרגע שבו ימות משה, שארד ואטול נשמתו הימנו. ועליו אמר דוד המלך; צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו, אין לך רשע בכל השטנים כולן כס"מ, ואין לך צדיק בכל הנביאים כמשה, שנאמר; ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, אשר ידעו ה' פנים אל פנים. משל למה הדבר דומה לאדם שנזדמן לסעודת חתן וכלה, והיה אותו האיש מצפה ואומר; מתי יגיע שמחתם ואשמחה בה, כך היה ס"מ הרשע מצפה נשמתו של משה, ואומר; מתי יהיה מיכאל בוכה, ואני ממלא פי שחוק, עד שאמר לו מיכאל; מה רשע אני בוכה ואתה משחק; אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי, כי אשב בחשך ה' אור לי. כי נפלתי מפטירתו של משה, קמתי מפרנסתו של יהושע, בשעה שהפיל ל"א מלכים. כי אשב בחושך בחורבן בית ראשון ואחרון, ה' אור לי לימות המשיח, עד כאן עלתה למשה שעה אחת.

באותה שעה אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע אם אין אתה מכניס אותי לארץ ישראל, הניח אותי בעולם הזה ואחיה ולא אמות, אמר לו הקב"ה

השקיף עיניך זה על גב זה והשקיף עיניו זה על גב זה, אמר לו; הנח ידך על החזה והניח ידו על החזה, אמר לו; הקף רגליך זה על גב זה, הקיף רגליו זה על גב זה, באותה שעה קרא הקב"ה לנשמה מתוך גופו, אמר לה; בתי מאה ועשרים שנה קצבתך היותך בגופו של משה, עכשיו הגיע קצך לצאת צאי אל תאחרי, אמרה לפניו; רבוננו של עולם יודעת אני שאתה אלוה כל הרוחות וכל הנפשות נפש החיים והמתים מסורין בידך, ואתה בראתני ואתה יצרתני ואתה נתתני בגופו של משה מאה ועשרים שנה, ועכשיו יש גוף טהור בעולם יותר מגופו של משה? שלא נראה בו רוח סרוחה מעולם, ולא רמה ותולעה, לכן אני אוהבת אותך, ואיני רוצה לצאת ממנו, אמר לה הקב"ה נשמה צאי אל תאחרי ואני מעלה אותך לשמי השמים העליונים ואני מושיבך תחת כסא כבודי, אצל כרובים ושרפים וגדודים, אמרה לפניו רבש"ע מאצל שכינתך ממרום ירדו שני מלאכים עזה ועזאל וחטאו והשחיתו דרכם על הארץ, עד שתלית אותם בין הארץ לרקיע, אבל בן עמרם מיום שנגלית אליו בסנה, היה קודש לה' ופרש לגמרי מביתו. בבקשה ממך תניחני בגופו של משה, באותה שעה נשקו הקב"ה ונטל נשמתו בנשיקת פה, והיה הקדוש ברוך הוא בוכה; מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און, ורוח הקודש אומר; ולא קם נביא עוד בישראל כמשה. שמים בוכין ואומרים; אבד חסיד מן הארץ, ארץ בוכה ואומרת; וישר באדם אין.

וכשבקש יהושע את רבו ולא מצאו, היה בוכה ואומר; הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם, ומלאכי השרת אומרים צדקת ה' עשה וישראל היו אומרים; ומשפטיו עם ישראל. אלו ואלו היו אומרים; יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו, זכר צדיק לברכה ונשמתו לחיי עולם הבא. אמן כן יהי רצון. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

התנבאתי ואמרתי שעתיד אני לקבל תורה מתוך להבי אש. וכשהייתי מהלך בחוץ נכנסתי לפלטרין של מלך ונטלתי כתר מעל ראשו, וכשהייתי בן שמונים שנה עשיתי אותות ומופתים במצרים והוצאתי ששים רבוא לעיני כל מצרים וקרעתי את הים לשנים עשר קרעים, והפכתי מי מרה למתוק ועליתי ודרכתי דרך בשמים, והייתי תופס במלחמתן של מלאכים, וקבלתי תורה של אש ודרתי תחת כסא אש, וסוכתי תחת עמוד אש, ודברתי עמו פנים בפנים, ונצחתי בפמליא של מעלה, וגליתי רזיהם לבני אדם, וקבלתי תורה מימינו של הקב"ה, ולמדתי אותה לישראל, ועשיתי מלחמה עם סיחון ועם עוג, שני גבורי עובדי כוכבים, שבשעת המבול לא הגיעו מים לקרסוליהן מפני גובהן, והעמדתי חמה ולבנה ברום עולם, והכיתים במטה שבידי והרגתים, מי יש בבאי עולם שיכול לעשות כן? ! לך רשע מכאן, אין לך לומר כן, לך ברח מלפני, איני נותן נשמתו לך.

מיד חזר ס"מ והשיב דבר לפני הגבורה, אמר לו הקב"ה לס"מ בא והבא נשמתו של משה, מיד שלף חרבו מתערו ועמד על משה, מיד קצף עליו משה ונטל את המטה בידו שחקוק בו שם המפורש, ופגע בו בס"מ בכל כחו עד שנס מלפניו ורץ אחריו בשם המפורש, ונטל קרן הודו מבין עיניו, ועיור את עיניו עד כאן עלתה למשה. סוף רגע יצתה בת קול ואמרה הגיע סוף מיתתך אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע זכור אותו היום שנגלית עלי בסנה ואמרת לי; לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים. זכור אותו היום שהייתי עומד על הר סיני ארבעים יום וארבעים לילה, בבקשה ממך אל תמסרני ביד מלאך המות, יצתה בת קול ואמרה לו; אל תתיירא אני בעצמי מטפל בך ובקבורתך. באותה שעה עמד משה וקידש עצמו כשרפים וירד הקדוש ברוך הוא משמי שמים העליונים ליטול נשמתו של משה, ושלשה מלאכי השרת עמו מיכאל וגבריאל וזג'. מיכאל הציע מטתו של משה וגבריאל פירס בגד של בוץ מראשותיו וזג' מרגלותיו, מיכאל מצד אחד וגבריאל מצד אחד, אמר הקב"ה למשה; משה

עיצוב ועימוד: בהירות
b65271000@gmail.com

ניתן להשיג בטל': 053-314-1925
ובמייל: wa052052@gmail.com